

Подгорица – Да сам ја премијер Црне Горе прво бих званично дошао у Београд. Залагао бих се за споразуме о двојном држављанству, али без права гласа. Као неко ко мисли о интересима и напретку својих грађана и државе, трудио бих се да односи Црне Горе и Србије буду на највишем могућем нивоу, поштујући сувереност и независност обе државе, каже у разговору за „Политику” Небојша Медојевић, посланик Демократског фронта и лидер Покрета за промене.

Верујете ли да је почетна спољна политика нове власти добра. Чини се како се порушени мостови сарадње између Подгорице и Београда још више урушавају?

Увек сам сматрао да је морална и политичка, па и људска обавеза лидера да поштују глас бирача, који је дат на основу политичког програма, идеологије и обећања политичара. Нема никакве сумње да је за ову владу у највећем броју гласала православна већина, на таласу литија, али и општег незадовољства народа због криминала, корупције и сиромаштва. Политика ДФ-а је ту била јасна. Односи са Србијом морају бити засновани на историјском савезништву, заједничкој историји, заједничким интересима, у складу са сувереним одлукама сваке државе. Интерес грађана и државе Црне Горе је да нам Србија буде најближи савезник и државна политика Црне Горе не сме никада да буде на штету интереса грађана и државе Србије.

Са многих релевантних адреса стижу упозорења да је Црна Гора пред банкротом.

Погрешна економска политика претходног режима која се базирала на трговини, увозу, неконтролисаном и неефикасној буџетској потрошњи и задуживању довела је земљу на ивицу економске пропасти. Угрожене су виталне државне функције и доведено у питање сервисирање основних обавеза државе – редовних исплата зарада у јавном сектору, социјалних надокнада и пензија. Деценијама смо трошили више него што имамо. Трошењу незарађеног и животу на туђи рачун је дошао крај. Државна каса је празна, народна имовина похарана и опљачкана, производња и индустрија разорене, извоз скоро да и не постоји, камате и дугови убрзано једу економску супстанцу земље. Црна Гора је пред банкротом.

Да ли имате конкретне податке?

Црногорски фискални дефицит, јавни дуг је преко сто одсто БДП-а, и за 14 година је увећан више од пет пута – са 700 милиона евра на преко четири милијарде евра. Сваки грађанин Црне Горе дужан је 6.400 евра, незапосленост је већа од 16 одсто уз огромне социјалне разлике, хроничан дефицит платног биланса је 15 процената БДП-а. Неликвидност привреде се убрзано увећава. Укупан износ блокираних рачуна, 30. септембра 2020. био је 725,6 милиона евра и за месец дана је порастао за 18 милиона евра. Пад БДП у овој години ће бити најмање између 17-20 одсто. Депозити грађана и привреде у банкама су у сталном паду. Од јануара до маја пад депозита у банкама износио је 193 милиона евра. Економија се убрзано гаси, неликвидност привреде се преноси на неликвидност буџета, порески приходи убрзано опадају, дугови пристижу, незапосленост расте, сиромаштво куца на врата половини популације, странци повлаче новац из земље. Приближа се сценарио спржене земље.

Ко је за такво стање крив и хоће ли нова власт пред лицем правде извести оне који су предузећа продали у бесцене, енормно се обогатили и довели народ на руб егзистенције?

Након 75 година тоталитарне владавине неопходно је одмах спровести темељне политичке реформе: лустрацију, суочавање са прошлошћу, преиспитивање порекла имовине свих државних и јавних функционера, конфискацију нелегалне имовине стечене криминалним деловањем, затварање АНБ-а и отварање тајних досијеа, кривична одговорност свих антидемократских и криминогених структура и појединаца. Све је то темељ на коме треба градити правну државу и успоставити стабилну демократију. Треба покренути уставне процедуре за забрану рада ДПС-а као

политичког крила организованог криминала.

Којим мерама Црна Гора може да изађе из кризе, односно да ли су нова задуживања један од путева опоравка?

Потребне су корените реформе. Морамо трошити само оно што зарадимо, а задуживати се паметно. Влада мора одмах приступити преговорима са ММФ-ом, програму реформи и фискалног прилагођавања и решавању питања сервисирања приспелих обавеза на име страног дуга. Претходни режим је највећи део новца из иностраних кредита потрошио на финансирање приватних корупционашких аранжмана са тајкунским фирмама и на нерационалну буџетску потрошњу кроз финансирање непостојећих радних места на која су се запошљавали паразити из ДПС-а. Новац из кредита, које сада треба да плати држава и народ, није ишао на инвестиције, у отварање нових фабрика и радних места, инфраструктуру, науку и образовање, изградњу болница, школа и домова за старе, кредите пољопривредницима и подршку малим предузетницима, већ на мегаломанске јавне радове и набавке иза којих су стајале тајкунске фирме блиске претходном режиму. Влада мора одмах да направи радикално кресање свих непотребних трошкова администрације и припреми нову систематизацију радних места. Због последица пандемије у 2020. години изгубљено је 20 одсто радних места у приватном сектору, а ниједно у јавном сектору.

Хоће ли бити преиспитивана приватизација, продаје елитних локација на црногорском приморју, дивље градње огромних туристичких комплекса без дозвола... како су годинама најављивали?

Ревизија свих приватизација за које постоји сумња да су биле корупционашке је нужна мера за оздрављење нашег тешко болесног друштва и почетна позиција сваког успешног плана владе за борбу против корупције. Нажалост, ова влада је промовисала сасвим други приступ и не жели да се бави овим питањем. Њен став је да процесуирање Ђукановића, није приоритет, јер би то продубило поделе, те да је он заслужан за обнављање независности Црне Горе што указује на сумњу да је ова влада формирана од транзиционог крупног капитала из окружења власника медијског концерна „Вијести” и делова цркве, направила погодбу са Ђукановићем, да се злочини и криминал из претходних 30 година не процесуирају. Нажалост, Црна Гора оваквом политиком неће обезбедити ни минимум правде жртвама режима Ђукановића, које је прогонио, опљачкао, осиромашео и дискриминисао.

Може ли се нова влада озбиљно обрачунати са корупцијом и криминалом како то захтева и Европска унија?

Ова влада је, по свему судећи, настала погодбом са Ђукановићем. Он се обавезао да ће мирно да преда власт, а власници „Вијести” и делови цркве да ће бити аболиран од кривичне одговорности. Самим тим, влада је пристала да дели моћ са криминалном организацијом коју воде браћа Ђукановић. Кохабитација демократије и мафије је немогућа. Посебно не у Црној Гори где је мафија срасла са државним институцијама и данас је немогуће повући линију и рећи где престаје мафија, а почиње држава. Ова влада је зато и формирана без најјачег политичког фактора, Демократског фронта, јер су сви добро знали да ми никада не бисмо били део једне такве погодбе и да би та влада ушла у бескомпромисан обрачун са заоставштином Ђукановићеве диктатуре. Његова организација и даље контролише полицију, тајне службе, тужилаштво, судове, банке, привреду, медије, НВО. Очекујем да је вероватнији сценарио да ДПС уђе у владу Кривокапића, него да ова влада покреће било какву озбиљну кампању против корупције и мафије.

Може ли стара полицијска „гарда” која је три деценије била батина у рукама режима бити та која ће криминалцима, али и бројним политичарима ставити лисице на руке?

Наравно да не може. Сектор безбедности је због срастања са мафијом и ДПС-ом, постао кључни логистички механизам за функционисање црногорске мафије, која је већ постала безбедносна претња интересима САД, Велике Британије и Немачке. Без радикалних реформи и чишћења ових служби од послушника Ђукановића и војника мафије, никаква озбиљна борба против ове организације није могућа.

(Политика)